

men det kunde gerne hænde, at det blev nødvendigt om ikke saa ret længe dog at gaa til en større Forhøjelse, idet man jo ikke kan bruge enhver Mand dertil, og Befolkningen derovre, som har fisket langs Kysten med smaa Fartøjer, efterhaanden svinder — det er netop det, der har været talt om i disse Dage — og efterhaanden vil der maaske næsten blive Mangel paa Folk, der kunne gøre Tjeneste ved Redningsvæsenet, og saa meget mere Grund er der til at paaskønne dem, der baade ville og kunne. Dermed skal jeg yde min Tak til den højtærede Landbrugsminister i det Haab, at Finansudvalget vil tage velvillig paa denne Sag.

Lindø: Paa Forhandlingens nuværende Standpunkt skal jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Det kan ikke være andet, end at det er en vis Tilfredsstillelse for ny Medlemmer at overvære denne Finanslovsbehandling, da den finansielle Stilling i Modsætning til de foregaaende Aar jo stiller sig ret gunstig, saa at der derved gives Haab om, at de enkelte Medlemmer lettere kunne faa de forskellige Krav, de have at stille til Lovgivningsmagten, imødekomne. — Da det er første Gang, jeg har Ordet i denne Sal, finder jeg Anledning til at rette en oprigtig Tak til den højtærede Regering og det høje Ting for de i Fjor vedtagne Skatte-love. Naar man har deltaget i den agrariske Virksomhed og i det Arbejde, der er foregaaet for at fremme Forstaaelsen af Landbrugets Krav og rejse en saadan Stemning og Forstaaelse i Befolkningen, at Regering og Rigsdag, hvad der jo er nødvendigt, ved Valgene kunde faa Støtte til Gennemførelsen af saa store Reforme, som der her forelaa, da kan man ikke andet end være dobbelt taknemmelig, naar man ser, hvilket Resultat der foreligger. Og det er jo netop det gode ved disse Love, som ogsaa den højtærede Konseilspræsident udtalte, at de ikke ere byggede paa Klassepolitik, men fremkomne for at ophæve gammel Uretfærdighed og gøre det godt igen, fremkomne for at skabe mere Ligestilling med Hensyn til Skattebyrden efter ensartede Regler for Land og By og mellem de forskellige Erhverv indbyrdes. Og ligesom Landbruget hidtil i Beskatningsspørgsmaalet ikke har krævet andet end at komme under lige Forhold med de andre Erhverv, saaledes forudsætter jeg, at dette ogsaa fremtidig vil blive dets Standpunkt, og at det derfor maa lykkes os her i Tinget at føre en Samfundspoli-

tik, der fremhjælper og støtter de forskellige Erhverv i dette Land, som have Eksistensbetingelser for at være med ikke alene i Nutiden, men ogsaa i Fremtiden til at bære Samfundet. Forhandlingerne i disse Dage have jo for en Del ogsaa formet sig som et Opgør mellem Regeringspartiet og Socialdemokraterne, og det kan jo ikke nægtes, at hvis det ikke var saaledes, kunde der være Grund til at sige, at det er mange Ord, der ere anvendte paa dette Omraade. Tilfredsheden med, at Valgfælleskabet til Dels er ophævet, har dog været noget forskelligt. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Slengerik) udtalte jo, at han hørte til dem, der ønskede Samarbejdet bevaret længst muligt, og hans Udtalelser faldt derfor ogsaa nærmest som en Bebrejdelse til Socialdemokraterne, fordi det var ophørt. Den højtærede Justitsminister udtalte derimod, at han længe havde sukket over, at denne Stilling kunde komme til Stede, og var meget taknemmelig over for det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der saa væsentlig har bidraget til, at Situationen nu er bleven klarere. Udgangspunkterne ere altsaa forskellige, men man mødes i det fælles, og jeg kan der sige, at jeg deler paa det Omraade Opfattelse med den højtærede Justitsminister.

Jeg tror, at under store politiske Kampe, hvor Bølgerne gaa stærkt, kan det være klogt, at to Partier kunne mødes i Samarbejde, i fælles Kamp mod et tredje — man kan jo ogsaa vente, som det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) udtalte, at den Tid mulig kunde komme, da der kunde blive Fællesskab mellem Venstre og Højre — men derimod under roligere Forhold, naar det sociale Reformarbejde staar i Forgrunden, tror jeg, at det vil være heldigst, at hvert Parti arbejder for sig, det vil mest bidrage til at klare Stillingen, og i det lange Løb vil Befolkningen ude i Landet derved bedst blive klar over, hos hvilket Parti de kunne vente den bedste Støtte, og hvilket Parti de derfor bedst bør støtte ved Valgene. Jeg vil tilføje, at jeg hører til dem, der kunde ønske, at det var muligt at finde en Ordning, hvorved man i noget større Udstrækning, end nu er Tilfældet, kunde føre igennem, at Partierne blev repræsenterede her i Tinget noget mere i Forhold til den Tilslutning, de have i Befolkningen. Hvorvidt Socialdemokraterne i Fremtiden kunne vente yderligere Tilslutning paa Landet, vil væsentlig bero paa, hvilken Fremtidspolitik Regeringen og